

3. nedeľa po Trojici, Slávnostné Služby Božie, 21.6.2026
750. výročie založenia obce Čakanovce

750 rokov Božej milosti

Žalm 90,12: „Nauč nás tak počítat' naše dni, aby sme múdre srdce získali.“

Viete si predstaviť, ako je to dlho, 750 rokov? Možno rozumieme 80-tke, 90-tke, 100-vke si myslím, už menej. No, úprimne, poznáme niekoho, kto žije 80 rokov? 90 rokov? 100 rokov? Sem tam započujeme správy, že niekde, niekto sa dožil viac ako 100 rokov.... ale 750???

Počas tých rokov generácie prichádzali a odchádzali. Menili sa štáty, hranice, jazyky, vládovia. A predsa dnes sme tu. V Čakanovciach. Pretože dejiny obce netvorí len letopočty. Dejiny tvoria ľudia. Muži a ženy, ktorí tu pracovali, modlili sa, vychovávali deti, stavali domy, chránili vieru a odovzdávali hodnoty ďalším generáciám. Evanjelická viera sprevádza túto obec už stáročia.

Jedným z tých, ktorí formovali dejiny tejto našej obce, je aj generál Aristida Desseffeho, ktorého pamätnú tabuľu máme umiestnenú v našom kostole. Bol to človek, ktorého náboženstvo a viera neboli len otázkou tradície a identity rodu. Bolo to osobné rozhodnutie stáť v neistote menšiny oproti väčšine, nieť historickú skúsenosť tlaku a zápasu o evanjelickú vieru, ako aj klásť dôraz na osobnú vieru, Slovo Božie a vnútornú zodpovednosť pred Bohom. Jeho život zasiahli veľké dejinné udalosti, boli to víťazstvá, ale aj veľké prehry, keď po bitke pri Villágosi bol odsúdený na smrť. No práve tento čas hovorí o hĺbke Desseffeho viery. Je príkladom toho, že si uvedomoval, čo je naozaj dôležité v živote. A tým je viera a prítomnosť Krista, ktorú pred smrťou hľadal vo sviatosti Večere Pánovej.

Nauč nás tak počítat' naše dni, aby sme múdre srdce získali – na konci života nebude dôležité, koľko toho vlastníme, akú slávu sme si v priebehu života zaslúžili, či aké sme získali postavenie. To jediné, čo bude mať zmysel, je to, na čom a na kom náš život stál. Reformačné vyznanie „Jedine Kristus“ a „Jedine viera“ v tej chvíli nadobudnú úplne nový rozmer. Rozmer nádeje a večnosti.

Sestra Magda Činčurová mi, okrem iného, pri príprave dnešných bohoslužieb, spomenula ešte meno pána _____ Mikloša. Človeka, ktorý formoval tiež dejiny a život v našej obci svojím veľkým srdcom a otvorenosťou svetú. Spoznával ho cez jazyky, cestovanie, budovanie priateľstiev, prekonávanie hraníc a búranie predsudkov. Čítala som myšlienku, že **Pán Boh nám nedal oči preto, aby sme hľadeli iba na svoj vlastný dvor. Dal nám ich, aby sme objavovali šírku Ním stvoreného sveta a krásu v rozmanitosti Ním stvorených ľudí.** Pretože viera človeka neuzatvára v jeho vlastnom svete. Práve naopak, otvára pred ním dvere do rozmanitosti a rôznorodosti Božieho stvorenia.

A tak dnes, pri 750. výročí vzniku obce Čakanovce, nevzdávame úctu iba minulosti. Neprišli sme sem iba obdivovať dĺžku dejín našej obce. Prišli sme poďakovať za ľudí, ktorí tieto dejiny tvorili, a bolo ich oveľa viac, ako len dveja spomenutí. A zároveň je dnešná slávnosť výzvou, aby sme sa zamysleli nad tým, aké dejiny tvoríme my.

Žalmista sa modlí: „**Nauč nás tak počítat' naše dni, aby sme múdre srdce získali.**“

Múdrost' totiž nespočíva v tom, koľko rokov prežijeme. Nespočíva ani v tom, koľko majetku nahromadíme, aké postavenie získame alebo akú stopu zanecháme v učebniciach dejepisu. Múdrost' spočíva v tom, že vieme, komu patrí náš život a na čom ho stavíme.

Za 750 rokov sa v Čakanovciach vystriedali stovky a tisíce ľudí. Mnohých z nich už nepoznáme po mene. Ich mená možno zmizli z kroník, ale ich práca, ich svedectvo viery, ich modlitby, ich láska k rodine a ich obetavosť zostali vpísané do života tejto obce.

A keď sa raz budú písať ďalšie kapitoly dejín tejto obce, nech sa môže povedať, že aj naša generácia vedela svoje dni počítať múdro, žila z Božej milosti, odovzdávala svedectvo viery a svojím životom prinášala požehnanie druhým. Amen.